

VALEA NĂDEJDII MOARTE

DRAGI PRIETENI, în cele șapte mesaje anterioare ale acestei serii ne-am înarmat cu cunoștințe și informații pregătitoare; acesta a fost un lucru înțelept, deoarece acum ar trebui să fim gata să începem explorarea fascinantelor profeții ale lui יחזקאל, Ezechiel, care credem că sunt relevante statului nostru nou născut מדינת ישראל, Israel.

Lucrarea profetică a lui Ezechiel s-a desfășurat pe o perioadă de douăzeci și doi de ani, dar cu ușurință putem detecta două faze distincte; pe parcursul primei perioade de timp, adică între anii 592 și 586 î.e.n., pocăința și judecata au constituit temele sale majore. După cum știți, el a prezis distrugerea babiloneană a Ierusalimului, eveniment care a avut loc în anul 586 î.e.n.. După aceea, profețiile lui Ezechiel, inspirate divin, au avut de-a face cu fascinantele teme ale Restaurării și Regenerării Finale a Israelului și ale viitoarei Împărăției Mesianice. Declarațiile lui asupra acestor subiecte mărețe s-au întins pe un interval de circa șaisprezece ani, din 586 până în 570 î.e.n..

Menționez aceste lucruri deoarece ele indică faptul că, deși sunt niște preziceri șocante și deosebit de dramatice, ele nu sunt rodul fanteziei umane spontane exprimate într-un moment oarecare. Veți descoperi aceste profeții spectaculoase în cele șaisprezece capitole cuprinse între capitolul 33 și 48 din cartea care poartă numele profetului.

Deoarece nu intenționez să fac o exegeză detaliată a acestor șaisprezece capitole, ci mai degrabă să atrag ochii înțelegerii voastre asupra micuței noastre națiuni prețioase, renăscute, Israel și a posibilei sale legături cu aceste capitole, vă voi oferi o schiță sugestivă, urmând să intru apoi în tema principală.

Cred că veți descoperi că cele șaisprezece capitole din Ezechiel se împart în mod natural în două secțiuni, pe care le-am numit după cum urmează:

Prima: Iminența Împărăției Mesianice – capitolele 33 la 39.

A doua: Incorporarea Împărăției Mesianice – capitolele 40 la 48.

Dar fiindcă momentan ne vom ocupa în special de prima secțiune, îngăduiți-mi să o împart astfel:

Străjerul și Păstorii – capitolele 33 la 34.

Restaurarea Israelului – capitolele 35 la 37.

Reducerea la tăcere a lui Gog – capitolele 38 la 39.

Acum, prieteni, vreau să veniți cu mine ca să vedem împreună locul în care s-a născut un cântec, leagănul unei colinde, unde cortina s-a ridicat scoțând la iveală embrionul unui imn.

Duhul lui Dumnezeu, **רוח השם**, binecuvântat să fie El, a luminat cărarea spre tărâmul straniu spre care vreau să vă conduc, pentru că prin puterea Lui divină l-a proiectat pe profetul Său Ezechiel exact în locul pe care pășim acum.

Să urmăim strălucirea luminii profetice care, asemenea cozii incandescente a unei comete, țâșnește în întunericul înconjurător cu calitățile sale iluminatoare.

Ne găsim într-o așezare ciudată și stranie.

Dealurile albe ale Golgotei care ne înconjoară par niște veșminte morbide de înmormântare, niște giulgiuri care ne învăluie într-o vale din care s-a scurs orice urmă de speranță.

Pe jumătate înăbușiți și apăsați, ne întoarcem privirile de la întunecimea învăluitoare a dealurilor pentru a observa valea depresiei în care ne aflăm.

Dintr-o dată, șocați, ne ciocnim privirile de ochii goi și falca rânjită a unui craniu uman, apoi a altuia și a altuia până când, pătrunși de o agitație crescândă, ne trezim în mijlocul unei văi cimitir, atât de neospitalieră încât sânul pământului nu i-a oferit căldura sa, lăsându-i suprafața acoperită cu oase albe, sinistre, lipsite de sicrie și de bunătate. Oase, oase uscate pretutindeni.

Tensionați și înmărmuriți, stăm ținuiți în această vale cu oase uscate, simțind deja deznădejdea depresivă a întregii scene.

Nu îndrăznim să articulăm întrebările care ne bântuie, deși tânjim să fim iluminați, totuși, parcă răspunzând grațios întrebărilor noastre nerostite, auzim vocea divină vorbindu-i lui Ezechiel:

ויאמר אלי בן־אדם העצמות האלה כל־בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו:

„Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel. Iată că ei zic: „Ni s-au uscat oasele, ni s-a dus nădejdea; suntem pierduți ...” (Ezechiel 37:11)

Da, prieteni, profeția de prezicere a mobilat trista scenă a expulzării naționale a Israelului cu întunecata garnitură a Diasporei, împrăștierea, **גלות**; Israel ca entitate națională este văzut dispersat printre națiunile lumii și întreaga scenă este descrisă ca o vale a oaselor uscate. Aceste oase uscate reprezintă întreaga casă a lui Israel. Fiorii și lipsa de confort fac să răsunе gemete în valea lipsită de orice bucurie, apăsând oasele împrăștiate și golurile oculare ale craniilor cu refrenul trist și întunecat al disperării:

ואבדה תקותנו נגזרנו

„Ni s-a dus nădejdea, ni s-a dus nădejdea.”

Dar din nou apare interogația, de data aceasta vocea divină fiind cea care articulează o întrebare incredibilă: „**Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?**” Să învieze! Să învieze aceste oase! Cât de înțelept este răspunsul lui Ezechiel: „**Doamne, Dumnezeule, tu știi lucrul acesta!**” (Ezechiel 37:3)

Unul dintre rabinii noștri concluzionează în mod corect: „Restaurarea Israelului nu se poate realiza prin putere omenească, ci numai prin Duhul lui Dumnezeu.”

Oasele pot striga „**Ni s-a dus nădejdea**”, dar Dumnezeul veșnic, credincios promisiunilor cuprinse în minunatul capitol 39 din Ezechiel, a făcut posibil ca Naphtali Hertz Imber să scrie imnul național iudaic, intitulat, destul de poetic, התקוה, „**NĂDEJDEA**”. În acest imn, bocetul trist al oaselor lipsite de nădejde se transformă în reversul plin de fericire:

עוד לא עברה תקותנו

„Nădejdea noastră NU s-a dus.”

O, preaiubite prieten al Israelului, fie ca strălucirea acelei nădejdi de la Dumnezeu care nu poate fi stinsă, să fie atât a mea cât și a ta; crede-mă, sunt foarte sincer când te asigur că singura nădejde care va înflori frumos și va aduce cele mai alese roade este nădejdea înrădăcinată adânc, adânc în promisiunile divine ale răscumpărării mesianice și regenerării spirituale a Israelului. Sper din toată inima ca aceste mesaje să se dovedească a fi o încurajare și o binecuvântare pentru tine. Mi te vei alătura din nou în următorul mesaj, nu-i așa? Căci mai avem de explorat împreună și alte teritorii.

Dr. Lawrence Duff-Forbes

(1900-1964)

Director fondator al David House Fellowship Inc.

Acest articol este un extras din seria radiofonică foarte populară, „Treasures From the Tenach” - „Comori din Tenach”, care este și transcrisă. Atât versiunile audio (tastați MP3 tab, apoi „008valleydeadhope.mp3”) cât și cele în scris sunt disponibile gratuit la [HYPERLINK "http://www.thevineyard.org.au"](http://www.thevineyard.org.au) www.thevineyard.org.au